

RÅDET FOR ETNISKE MINORITETER

Til Udlændinge- og Integrationsministeriet

HØRINGSSVAR

Dato: 09. november 2020

Kontor: Sekretariatet

Sagsbeh.: ASP

Høringssvar til Lov om ændring af repatrieringsloven (Bortfald af den resterende del af hjælp til repatriering i tilfælde af alvorlig kriminalitet mv. begået efter repatriering)

Rådet for Etniske Minoriteter har ingen bemærkninger til det udsendte.

Med venlig hilsen

Halima El Abassi

Forkvinde for Rådet for Etniske Minoriteter

Sekretariatet for Rådet for Etniske Minoriteter

Carl Jacobsens Vej 39

2500 Valby

Telefon: 72 14 24 00

Mail: rem@siri.dk

Web: www.rem.dk

Østre Landsret
Præsidenten

Den 02-11-20
J.nr. 40A-ØL-88-20
Init: sdy

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt pr. mail til uim@uim.dk og hanw@uim.dk

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved brev af 26. oktober 2020 (Sagsnr. 2020-10831) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til lov om ændring af repatrieringsloven (Bortfald af den resterende del af hjælp til repatriering i tilfælde af alvorlig kriminalitet mv. begået efter repatriering).

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke ønsker at udtale sig om udkastet.

Med venlig hilsen

Carsten Kristian Vollmer

Ellen Busch Forsbo

Udlændinge- og Integrationsministeriet

26. november 2020
j.nr. 2020-10831

Svar på høring om udkast til Lov om ændring af repatrieringsloven

Udbetaling Danmark har den 2. november 2020 modtaget høring om udkast til Lov om ændring af repatrieringsloven.

Udbetaling Danmark har nogle få generelle bemærkninger til lovforslaget i Udbetaling Danmarks egenskab af udbetalingsmyndighed for den løbende månedlige reintegrationsbistand efter repatrieringslovens § 10, stk. 6, idet Udbetaling Danmark bemærker at der umiddelbart ikke i lovforslaget er taget højde for, at det er Udbetaling Danmark, der forestår de løbende månedlige udbetalinger af reintegrationsbistand.

Generelt er det ikke klart, hvorledes Udbetaling Danmark bliver orienteret om ophør af den løbende reintegrationsydelse. Udbetaling Danmark forudsætter dog, at kommunen orienterer Udbetaling Danmark om ophør af reintegrationsbistanden efter at have truffet afgørelse herom.

Herudover fremgår det heller ikke klart, fra hvilket tidspunkt Udbetaling Danmark skal tilbageholde den løbende månedlige reintegrationsydelse, jf. § 10 b, idet det fremgår af bemærkningerne, at kommunalbestyrelsen kan tilbageholde den løbende månedlige reintegrationsbistand, når der forud for en afgørelse efter den foreslåede § 10 b, stk. 1, om bortfald af bistanden, foreligger oplysninger, som giver grund til at antage, at der foreligger et forhold omfattet af bortfaldsadgangen. Udbetaling Danmark er således i tvivl om, om der kan ske tilbageholdelse af den månedlige reintegrationsydelse inden der er truffet afgørelse herom.

Af den foreslåede bestemmelse i § 10 b, stk. 5 fremgår det at Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration, Udlændinge- og Integrationsministeriet, Udenrigsministeriet og politiet kan underrette kommunalbestyrelsen i den kommune, hvori personen senest har haft bopæl, ved formodning om, at en person er omfattet af stk. 1 eller 3. Denne underretning kan ske uden personens samtykke. Det fremgår ikke af denne bestemmelse, hvorvidt Udbetaling Danmark tillige skal orientere den seneste bopælskommune, hvis Udbetaling Danmark har en lignende formodning. Såfremt det tillige er tanken, at Udbetaling Danmark skal kunne videregive sådanne oplysninger, foreslår Udbetaling Danmark, at dette indskrives i bestemmelsen.

Slutteligt tager Udbetaling Danmark forbehold for eventuelle administrative omkostninger som denne lovændring vil medføre ved Udbetaling Danmarks håndtering af de løbende månedlige udbetalinger af reintegrationsbistand.

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Hinnna Anwar
hanw@uim.dk

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00
sim@sim.dk

Sagsnr.
2020 - 9492

Vedrørende høring over udkast til ændring af repatrieringsloven

Doknr.
336159

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved e-mail af 30. oktober 2020 anmodet Social- og Indenrigsministeriet om eventuelle bemærkninger til den omhandlede høring.

Dato
12-11-2020

Det meddeles herved, at Social- og Indenrigsministeriet ikke har bemærkninger til høringen.

Ministeriet har indhentet bemærkninger fra Ankestyrelsen, som er vedlagt.

Med venlig hilsen
Marie Bisgaard Nielsen
Fuldmægtig

Social- og Indenrigsministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Økonomisk høring: Lovforslag om ændring af repatrieringslove.

09. november 2020

Ankestyrelsen har ingen bemærkninger.

J.nr. 20-48143

Cpr.nr.

Venlig hilsen

Ankestyrelsen

Ankestyrelsen

7998 Statsservice

Tel +45 3341 1200

ast@ast.dk

sikkermail@ast.dk

EAN-nr:

57 98 000 35 48 21

Åbningstid:

man-fre kl. 9.00-15.00

Vestre Landsret Præsidenten

Udlændinge- og
Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt pr. mail til uim@uim.dk og hanw@uim.dk

J.nr. 40A-VL-86-20
Den 09/11-2020

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved brev af 26. oktober 2020 (sagsnr. 2020-10831) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om ændring af reparationssloven (Bortfald af den resterende del af hjælp til reparation i tilfælde af alvorlig kriminalitet mv. begået efter reparation).

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke ønsker at udtale sig om udkastet.

Med venlig hilsen

Helle Bertung

RETSPOLITISK FORENING

HØRINGSSVAR

Til Udlændinge- og Integrationsministeriet.

Høring over udkast til lov om ændring af repatrieringsloven (Bortfald af den resterende del af hjælp til repatriering i tilfælde af alvorlig kriminalitet mv. begået efter repatriering)

Høringsbrev af 26. oktober 2020 - med svarfrist 27. november 2020.

Svar fremsendt pr. mail til uim@uim.dk og hanw@uim.dk – att. j. nr. 2020-10831.

I medfør af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6 har enhver ret til retfærdig rettergang, og skal anses som uskyldig til det modsatte er bevist.

Som Retspolitisk Forening fortolker lovforslaget, vil repatrieringsstøtten kunne bortfalde, uanset der ikke konkret er taget stilling til, om der rent faktisk ville kunne ske udvisning (hvis ”personen uden for landet er dømt for et forhold, som kunne medføre udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24, såfremt pådømmelsen var sket her i landet”), og endog selvom personen ikke er endelig dømt for et kriminelt forhold (hvis ”der er alvorlig grund til at antage, at personen uden for landet har begået en lovovertrædelse, som kunne medføre udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24”).

Således kan støtten bortfalde alene på en mistanke – om end det til dels er et højt mistankekrav – om kriminalitet og med blot en eventuel udvisning til følge. Dette er i strid med det helt grundlæggende princip om, at enhver skal anses som uskyldig til det modsatte er bevist og med retten til retfærdig rettergang efter EMRK art. 6.

Dermed strider forslaget, efter foreningens fortolkning, mod Danmarks internationale forpligtelser. Hvis retstilstanden ændres som foreslået, vil der efter vores vurdering være så stor udsigt til, at der ved en klagesag mod Danmark vil ske domfældelse for konventionskrænkelse, at procesrisikoen må anses for ikke acceptabel.

Retspolitisk Forening kan derfor ikke anbefale forslaget.

København, den 27. november 2020

Bjørn Elmquist

Amalie Starch

Formand

Bestyrelsesmedlem

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
E-mail: uim@uim.dk; hanw@uim.dk

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
MOBIL 91325659
TRIH@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

DOK. NR. 20/02890-2

27. NOVEMBER 2020

HØRING OVER UDKAST TIL ÆNDRING AF REPATRIERINGSLOVEN

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved e-mail af 26. oktober 2020 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til udkast til lovforslag om ændring af repatrieringsloven (bortfald af den resterende del af hjælp af repatriering i tilfælde af alvorlig kriminalitet mv. begået efter repatriering).

Instituttet har en række bemærkninger til lovudkastet, som er beskrevet i det følgende.

1. SAMMENFATNING

Det foreslås med lovudkastet, at der indføres en ny ordning i repatrieringsloven vedrørende udbetaling af den resterende del af repatrieringsstøtten, så den danske stat kan undlade at betale penge til personer, der har begået visse former for kriminalitet efter de har fået repatriering i Danmark.

Det foreslås således i lovudkastet, at kommunalbestyrelsen, baseret på en vurdering fra Udlændingestyrelsen, kan lade en afgørelse om repatriering bortfalde, såfremt der foreligger oplysninger om, at personen, der har fået repatrieringsstøtte eller reintegrationsbistand i Danmark, har begået kriminalitet, der ville udelukke personen fra at få opholdstilladelse i Danmark. Forslaget gælder også for de personer, der har løst sig fra sit danske statsborgerskab og har modtaget repatrieringsstøtte.

Indledningsvist noterer instituttet, at der ingen menneskeretlig vurdering er foretaget i lovudkastet.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Udlændinge- og Integrationsministeriet i bemærkningerne til lovforslaget forholder sig til eventuelle menneskeretlige forpligtelser.

Det foreslås samtidig, at kommunalbestyrelsen, på baggrund af Udlændingestyrelsens vurdering, kan tilbageholde repatrieringsstøtten når der foreligger oplysninger, som giver grund til at antage, at personen har begået kriminalitet efter afgørelsen om ydet støtte. Tilbageholdelsen vil med forslaget være en tilkendegivelse og ikke en afgørelse i forvaltningsretlig forstand.

Ministeriet foreslår i udkastet, at grundlaget for tilbageholdelsen foretages på baggrund af en relativ lav bevisstandard.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Udlændinge- og Integrationsministeriet i ordlyden af bestemmelsen fastsætter en højere bevisstandard for tilbageholdelse af repatrieringsstøtten set i lyset af, hvor indgribende tilbageholdelsen er for de berørte mennesker.

Instituttet vurderer, at uanset om tilkendegivelsen betragtes som en afgørelse efter forvaltningslovens forstand eller ej, bør der ved en tilkendegivelse være adgang til en række retssikkerhedsmæssige garantier for de berørte personer.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Udlændinge- og Integrationsministeriet sikrer, at Udlændingestyrelsen forud for en tilkendegivelse om tilbageholdelse af den resterende del af støtten partshører pågældende, og at en tilkendegivelse ledsages af en begrundelse.

Efter forslaget kan kommunalbestyrelsens afgørelse om bortfald af repatrieringsstøtten ikke klages over til Ankestyrelsen, men alene til domstolene eller til Folketingets Ombudsmand.

Kommunalbestyrelsens tilkendegivelse om tilbageholdelse af repatrieringsstøtten kan heller ikke påklages, da tilkendegivelsen efter forslaget ikke anses som en afgørelse efter forvaltningsloven.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at der sikres en adgang til at klage over Udlændingestyrelsens tilkendegivelse om at tilbageholde støtte og kommunalbestyrelsens afgørelse om bortfald af den resterende del af støtten til en relevant klageinstans.

2. OM LOVUDKASTET

I udkastet foreslår Udlændinge- og Integrationsministeriet at indføre en ny ordning i repatrieringsloven for udbetaling af den resterende del af repatrieringsstøtten til personer, der allerede er blevet meddelt repatriering. Det foreslås således, at myndighederne i Danmark kan tilbageholde eller lade den resterende del af repatrieringsstøtten bortfalde, såfremt myndighederne får kendskab til, at personen, der har

fået repatrieringsstøtte, efterfølgende har begået visse former for kriminalitet.

I dag finder reglerne om repatriering og reintegrationsbistand anvendelse på personer, som har et lovligt grundlag i Danmark.

De nugældende regler indebærer, at repatriering udbetales i to dele, som fordeles i forbindelse med udrejsen mens den resterende del udbetales tidligst 12 måneder efter udrejsen. Betingelserne for at modtage repatriering i den resterende del er, at de 12 måneder er gået siden udrejsen, og at vedkommende opholder sig i sit hjemland.

Har man fået tildelt reintegrationsbistand er udgangspunktet, at man får tildelt en månedlig ydelse i 5 år. Betingelserne herfor er blandt andet, at man er fyldt 55 år, opfylder kriterierne for førtidspension og ikke selv har midler til at kunne forsørge sig i sit hjemland.

Hverken i forhold til almindelig repatriering eller reintegrationsbistand indgår betingelsen om ikke-begået kriminalitet efter afgørelsen om repatriering i nugældende lovgivning.

Med udkastet foreslås det derfor at indføre nye betingelser for repatriering, hvorefter kommunalbestyrelsen kan afgøre at lade den resterende del af repatrieringen eller den månedlige ydelse af repatrieringsbistanden bortfalde, såfremt vedkommende, der er blevet meddelt repatrieringsstøtte af de danske myndigheder, har begået visse former for alvorlig kriminalitet efter afgørelsen om repatriering (lovudkastets §§ 9 b og 10 b, stk. 1.).

Forslaget gælder både for personer, der mangler at få udbetalt den resterende del af repatrieringsstøtten - og som har begået kriminalitet efter afgørelsen men før anmodningen af sidste del - og for personer, der modtager månedlig støtte, og som har begået kriminalitet efter afgørelsen om repatrieringsbistand. Forslaget gælder også for personer, der har løst sig fra sit danske statsborgerskab.

Det skal med forslaget således vurderes, om vedkommende opfylder betingelserne for helt eller delvist at blive udelukket i Danmark (udlændingelovens § 10, stk. 1, stk. 2, nr. 1-2, stk. 5), der ville have betydet, at vedkommende i første omgang ikke var blevet meddelt repatrieringsstøtte

Den resterende del af repatrieringsstøtten udbetales, hvis vedkommende underskriver en erklæring om hverken at være sigtet eller tiltalt for et strafferetligt forhold (lovudkastets almindelige bemærkninger, punkt 2.2).

Det foreslås videre, at kommunalbestyrelsen kan tilbageholde den resterende del af repatrieringen eller den månedlige udbetaling af repatrieringsbistanden, hvis der er grund til at antage, at

repatrieringsstøtten kan bortfalde efter nærmere undersøgelse (lovudkastets §§ 9 b og 10 b, stk. 3, 1. punkt).

Hvis Udlændingestyrelsen har truffet tidligere afgørelse om inddragelse som følge af begået kriminalitet, vil kommunalbestyrelsen dog lægge denne vurdering oprøvet til grund ved behandlingen.

Med forslaget vil Udlændingestyrelsen bistå kommunalbestyrelsen med vurderingen af, om betingelserne for udelukkelse er opfyldt.

Det foreslås, at kommunalbestyrelsens vurdering om tilbageholdelse og Udlændingestyrelsens vurdering om udelukkelse ikke er en afgørelse. (lovudkastets §§ 9 b og 10 b, stk. 3, 2. pkt. samt §§ 9 b og 10 b, stk. 4, 2. punkt).

Endelig foreslås det, at der med kommunalbestyrelsens afgørelse om bortfald ikke skal være klageadgang til Ankestyrelsen som ved andre repatrieringsafgørelser efter nugældende regler (lovudkastets almindelige bemærkninger, punkt 2.2).

3. INSTITUTTETS BEMÆRKNINGER

3.1. MANGLENDE MENNESKERETLIG VURDERING

Instituttet kan konstatere, at ministeriet i lovudkastet ikke har foretaget en menneskeretlig vurdering af de foreslåede ændringer.

Instituttet understreger, at forslaget om at tilbageholde og lade dele af repatrieringsstøtten bortfalde er indgribende for de involverede personer, hvorfor ministeriet bør foretage en menneskeretlig vurdering af de foreslåede ændringer.

Instituttet bemærker, at den menneskeretlige vurdering blandt andet kan foretages på baggrund af artikel 1 i 1. Tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, som beskytter mod indgreb i ejendomsretten.

Begrebet 'ejendom' skal forstås autonomt, og det følger af praksis, at krav på sociale ydelser, herunder alderspension, anses for en ejendom, der er beskyttet, når den pågældende i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage ydelserne.¹

Ejendomsretten, som er beskyttet i tillægsprotokollen, omfatter eksisterende rettigheder, men også i et vist omfang berettigede

¹ Kjølbros, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention for praktikere, 5. udgave, s. 1332.

forventninger, hvis borgerens forventning blandt andet baserer sig på et rimeligt grundlag i national lovgivning.²

Som ministeriet eksempelvis henviser til i lovudkastet er hensynet bag reintegrationsbistand at give denne gruppe, som ikke har midler til at forsørge sig selv, en økonomisk støtte, der kan medføre en reel mulighed for reintegration i hjemlandet (lovudkastets almindelige bemærkninger, punkt 2.1).

Instituttet kan på den baggrund ikke udelukke, at forslaget om at lade repatrieringsstøtten eller reintegrationsbistand bortfalde kan betragtes som et indgreb i ejendomsretten efter artikel 1 i 1. Tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Spørgsmålet om, hvorvidt bortfald af støtten er et berettiget indgreb, bør derfor vurderes af ministeriet i lovudkastet.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Udlændinge- og Integrationsministeriet i bemærkningerne til lovforslaget forholder sig til eventuelle menneskeretlige forpligtelser.

3.2. RETSSIKKERHEDSMÆSSIGE GARANTIER

I udkastet er det foreslået, at kommunalbestyrelsens vurdering i sager om bortfald af repatrieringsstøtte betragtes som en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, men hvor adgangen til administrativ rekurs er afskåret. Derudover foreslås det, at kommunalbestyrelsens tilkendegivelse om at tilbageholde repatrieringsstøtten ikke skal betragtes som en afgørelse (lovudkastets bemærkninger til § 1, nr. 6).

Instituttet bemærker, at ovenstående giver anledning til en række retssikkerhedsmæssige betænkeligheder beskrevet i det følgende.

Generelt bemærker instituttet, at det fremstår uklart, hvordan den praktiske del af de foreslåede regler skal håndhæves, særligt i de tilfælde, hvor der er adgang til de retssikkerhedsmæssige garantier.

3.2.1. Tilbageholdelse af repatrieringsstøtten

Med forslaget kan kommunalbestyrelsen vurdere, at udbetaling af den resterende del af repatrieringsstøtten eller den månedlige udbetaling af reintegrationsbistanden skal tilbageholdes.

Ligesom i afgørelser vedrørende bortfald, vil det være Udlændingestyrelsens vurdering, som ligger til grund for kommunalbestyrelsens vurdering om tilbageholdelse (lovudkastets §§ 9 b og 10 b, stk. 4.).

² Kjølbros, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention for praktikere, 5. udgave, s. 1333

Udlændingestyrelsens vurdering er baseret på, om der er ”grund til at antage”, at der foreligger et forhold, som kan begrunde udelukkelse og dermed bortfald af repatrieringsstøtten (lovudkastets §§ 9 b og 10 b, stk. 3, 1. pkt.).

I udkastet nævner ministeriet en række eksempler på, hvornår der er et tilstrækkeligt grundlag for at antage, at vedkommende opfylder betingelserne for bortfald. Det er blandt andet beskrevet, at en anonym kilderapport eller anonym mediedækning efter omstændighederne kan være tilstrækkeligt grundlag for at tilbageholde repatrieringsstøtte, mens en henvendelse fra en pårørende i sig selv ikke er grundlag nok, men kan føre til en videre undersøgelse (lovudkastets almindelige bemærkninger, punkt 2.2).

Ministeriet henviser i udkastet til, at der er tale om en relativ lav bevisstandard, og at det således ikke nødvendigvis vil skulle være godtgjort eller sandsynliggjort, at betingelserne i den foreslåede bestemmelse i repatrieringslovens § 9 b, stk. 1, er opfyldt (lovudkastets bemærkninger til § 1, nr. 6.).

Det er efter instituttets opfattelse væsentligt, at der sikres en højere bevisstandard forud for kommunalbestyrelsens tilkendegivelse om at tilbageholde den resterende del af støtten. Det skyldes, at personer der er blevet meddelt repatrieringsstøtte har en forventning om at modtage en økonomisk ydelse, som i nogle tilfælde kan være afgørende for den enkeltes levegrundlag, hvorfor en tilbageholdelse af denne ydelse er meget indgribende.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Udlændinge- og Integrationsministeriet i ordlyden af bestemmelsen fastsætter en højere bevisstandard for tilbageholdelse af repatrieringsstøtten set i lyset af, hvor indgribende tilbageholdelsen er for de berørte mennesker.

Med forslaget vil kommunalbestyrelsens vurdering af tilbageholdelse af repatrieringsstøtte være en tilkendegivelse og således have karakter af faktisk forvaltningsvirksomhed og ikke en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Derfor vil vedkommende, hvis repatrieringsstøtte tilbageholdes, ikke få en begrundelse for tilbageholdelsen, ikke blive partshørt og ikke kunne klage over tilkendegivelsen (lovudkastets §§ 9 b og 10 b, stk. 3).

Ministeriet har ikke begrundet i lovudkastet, hvorfor tilbageholdelsen alene betragtes som faktisk forvaltningsvirksomhed (i form af en tilkendegivelse) fremfor en afgørelse.

Instituttet bemærker hertil, at en afgørelse efter forvaltningslovens § 2, stk. 1, er en udtalelse, der går ud på ensidigt at fastsætte, hvad der er eller skal være ret i et foreliggende tilfælde. Det kan samtidig indgå i

vurderingen, om det pågældende skrift afslutter eller er et skridt på vej henimod sagens afslutning. Samtidig skal det indgå i vurderingen, hvor indgribende beslutningen er for de implicerede parter.³

Det fremgår videre af en udtalelse fra Folketingets Ombudsmand i 1987:

”Bestemmende for vurderingen af, om en beslutning falder ind under forvaltningslovens afgørelsesbegreb, må navnlig være, hvor væsentlig betydning beslutningen har for den endelige fastlæggelse af en parts retsposition - og dermed hvor stort behov en part i almindelighed måtte have for at kunne udøve de i forvaltningsloven fastsatte partsbeføjelser.”⁴

Det er efter instituttets opfattelse ikke entydigt, at kommunalbestyrelsens tilkendegivelse om at tilbageholde repatrieringsstøtten alene kan betragtes som faktisk forvaltningsvirksomhed og således ikke en afgørelse i forvaltningslovens forstand.

Tilbageholdelsen er på den ene side et potentielt skridt mod sagens endelige afslutning, som derfor ikke endeligt fastsætter, hvad der skal være ret i et givent tilfælde. På den anden side må tilbageholdelsen af støtten anses for at have væsentlig betydning for de implicerede personer, hvis levegrundlag kan afhænge af støtten, og hvor selv en midlertidig udskydelse af udbetaling af støtten kan have en indgribende karakter.

Samtidig er kommunalbestyrelsens tilkendegivelse efter forslaget baseret på den samme vurdering fra Udlændingestyrelsen som ved en bortfaldsafgørelse. Den eneste forskel er den lave bevisstandard ved grundlaget for tilbageholdelse, men den øjeblikkelige konsekvens af, at støtten enten midlertidigt udskydes eller bortfalder, vil være den samme for de mennesker, som har en forventning om og har indrettet sig efter, at støtten udbetales på et bestemt tidspunkt.

Instituttet vurderer, at uanset om tilkendegivelsen betragtes som en afgørelse efter forvaltningslovens forstand eller ej, bør der ved en tilkendegivelse være adgang til en række retssikkerhedsmæssige garantier for de berørte personer.

³ Folketingets Ombudsmand, afgørelsesbegrebet, https://www.ombudsmanden.dk/myndighedsguiden/generel_forvaltning/afgørelsesbegrebet/

⁴ Folketingets Ombudsmand, FOB nr. 87.36., begrundelse af forligsmandens sammenkædningsbeslutning, s. 5, https://www.ombudsmanden.dk/find/udtalelser/beretningssager/alle_sager/fob_nr_87.36/pdf

Instituttet vurderer således, at en tilkendegivelse om at tilbageholde udbetalingen af anden del af støtten er af en så indgribende karakter for de mennesker, hvis støtte tilbageholdes, at der ved en vurdering om tilbageholdelse bør ske partshøring, og at vurderingen skal være ledsaget af en begrundelse på samme vilkår som hvis kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om bortfald.

Instituttet bemærker, at når der er tale om en lav bevisstandard for at tilbageholde udbetaling af støtten, så vil en efterfølgende afgørelse om bortfald forventeligt kræve en yderligere kvalificering af grundlaget, herunder ved eventuelt at indhente oplysninger fra Udenrigsministeriet. Der er således efter instituttets opfattelse en risiko for en lang sagsbehandlingstid i sager om Udlændingestyrelsens vurdering af bortfald af anden del af støtten, hvilket øger intensiteten af tilbageholdelsen af støtten.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Udlændinge- og Integrationsministeriet sikrer, at Udlændingestyrelsen forud for en tilkendegivelse om tilbageholdelse af den resterende del af støtten partshører pågældende, og at en tilkendegivelse ledsages af en begrundelse.

3.2.2. Ingen klageadgang

Det fremgår af lovudkastet, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om bortfald af den resterende del af støtten på baggrund af en vurdering, som Udlændingestyrelsen foretager af, om visse betingelser efter udlændingelovens regler om udelukkelse er opfyldt.

Kommunalbestyrelsen skal i sin afgørelse lægge Udlændingestyrelsens vurdering uprøvet til grund. Selvom Udlændingestyrelsens vurdering ikke anses for at være en afgørelse i forvaltningslovens forstand bliver personen partshørt, og der gives en begrundelse. Det foreslås i lovudkastet, at kommunalbestyrelsens afgørelser om bortfald af den resterende del af støtten ikke kan indbringes for Ankestyrelsen. (lovudkastets almindelige bemærkninger, punkt 2.2).

Afskæring af klageadgangen skyldes, at Udlændinge- og Integrationsministeriet finder det ubetænkeligt at afskære adgang til at klage til Ankestyrelsen blandt andet fordi både Udlændingestyrelsens vurdering og kommunalbestyrelsens afgørelse om bortfald baserer sig på "en række mere objektivt prægede forhold", og da det antages, at det vil være et meget begrænset antal af sager, hvor der træffes afgørelse om bortfald, "hvorfor overvejelserne om etablering af en mere kompleks administrativ klagestruktur skal ses i forhold hertil".

Derudover bemærkes det i udkastet, at det vil være muligt at indbringe afgørelsen om bortfald for domstolene eller at klage til Folketingets Ombudsmand.

Instituttet er enig i, at en række af de forhold, som skal vurderes, kan karakteriseres som mere objektivt prægede, herunder hvilke forhold, der er begået (for eksempel drab, grov vold osv.), og hvornår forholdet er begået. Det er imidlertid instituttets opfattelse, at en række spørgsmål af relevans for vurderingen vil være mere subjektivt prægede, herunder troværdigheden af de oplysninger, som kommunalbestyrelsens afgørelse baserer sig på, og om retssagen i det pågældende land overholder basale retsgarantier. Sådanne spørgsmål kan det ikke på forhånd udelukkes, at det vil være relevant for en klageinstans at tage stilling til.

Udlændinge- og Integrationsministeriet forudsætter med lovudkastet, at det er klageadgangen til Ankestyrelsen, der afskæres, og at dette blandt andet skyldes, at der vil være tale om et meget begrænset antal sager, og at der i Ankestyrelsen skal etableres "en mere kompleks administrativ klagestruktur". Efter instituttets opfattelse bør dette hensyn til administrativt besvær set i forhold til antallet af sager ikke i sig selv være afgørende for borgerens adgang til at klage.

Endvidere kan et hensyn til effektive sagsgange efter instituttets opfattelse sikres ved, at der gives adgang til at klage til en anden instans med den fornødne ekspertise på området som for eksempel Udlændingenævnet, hvilket vil være hensigtsmæssigt, når kommunalbestyrelsen skal lægge Udlændingestyrelsens vurdering om bortfald uprøvet til grund. Udlændingestyrelsens vurdering må anses for helt central i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt personen får udbetalt anden del af repatrieringsstøtten eller den løbende, månedlige reintegrationsbistand.

Endelig anser instituttet Udlændingestyrelsens tilkendegivelse om at tilbageholde anden del af støtten for at have så indgribende karakter, at der bør overvejes en adgang til at klage over denne, jf. punktet oven for om tilbageholdelse af repatrieringsstøtten.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at der overvejes en adgang til at klage over Udlændingestyrelsens tilkendegivelse om at tilbageholde støtte og kommunalbestyrelsens afgørelse om bortfald af den resterende del af støtten til en relevant klageinstans.

AFGØRELSE OM INDDRAGELSE/ NÆGTELSE AF FORLÆNGELSE

Instituttet bemærker afslutningsvist, at det fremgår af lovudkastet, at kommunalbestyrelsen skal lægge en allerede inddraget

opholdstilladelse til grund ved behandlingen af en sag om tilbageholdelse eller bortfald (lovudkastets almindelige bemærkninger, punkt 2.2).

Instituttet forstår repatrieringsloven således, at personer, hvis opholdstilladelse er blevet inddraget/nægtet forlænget som følge af begået kriminalitet efter udlændingelovens §§ 19, stk. 2, nr. 2 og 3, ikke kan søge om repatrieringsstøtte. Forudsætningen for at søge om repatrieringsstøtte er således, at man ikke har begået kriminalitet.

Derfor opfordrer instituttet til, at ministeriet uddyber, hvad der menes med forslaget om, at kommunalbestyrelsen skal lægge en afgørelse om inddragelse/nægtelse af forlængelse på baggrund af kriminalitet til grund.

Med venlig hilsen

Trine Otto Hansen

JURIDISK RÅDGIVER

DRC Dansk Flygtningehjælp T: +45 3373 5000
Borgergade 10 drc@drc.ngo
DK 1300 København K www.drc.ngo
Danmark

DRC DANSK
FLYGTNINGE
HJÆLP

Pr e-mail til uim@uim.dk og hanw@uim.dk
Ministeriets j.nr. 2020-10831.

27. november 2020

DRC Dansk Flygtningehjælps bemærkninger til udkast til lov om ændring af repatrieringsloven (Bortfald af den resterende del af hjælp til repatriering i tilfælde af alvorlig kriminalitet mv. begået efter repatriering)

Udlændinge- og Integrationsministeriet har d. 26. oktober 2020 sendt ovenstående lovforslag i høring med en frist for eventuelle bemærkninger d. 27. november 2020. DRC Dansk Flygtningehjælp takker for muligheden for at fremkomme med bemærkninger til det fremsendte lovforslag.

Indledningsvist vil vi gerne understrege, at DRC Dansk Flygtningehjælp er enig i, at det er problematisk, hvis der ydes repatrierings støtte til personer, der begår alvorlig kriminalitet.

Det er imidlertid vores oplevelse, at der er tale om yderst få sager, hvor en repatrieret person efter udrejsen fra Danmark begår kriminelle forhold, der ville udelukke en udlænding fra opholdstilladelse her i landet. Vi er derfor bekymrede for, hvilken negativ effekt de foreslåede ændringer af repatrieringsloven kan få på opfattelsen af ordningen som en i øvrigt positiv mulighed og et værdigt alternativ til en tilværelse i Danmark.

Konkrete bemærkninger

Vi ser positivt på, at retten til den resterende hjælp til repatriering udelukkende fortabes for den person, der er sigtet eller tiltalt for kriminelle forhold, og ikke for eventuelle familiemedlemmer, som er repatrieret sammen med denne person.

Vi finder det dog beklageligt, at det i forslaget understreges, at tærsklen for underretninger er lav, hvilket kan medføre, at kommunalbestyrelsen vil iværksætte en tilbageholdelse af den resterende del af hjælp til repatriering på baggrund af f.eks. rygter i presse og mediedækning af sager, henvendelse fra private borgere eller anonyme henvendelser. DRC Dansk Flygtningehjælp er i den daglige rådgivning af udlændinge om repatrieringsloven i kontakt med et stort antal personer, der er eller har været forfulgt i deres hjemland. For disse personer vil det være en umiddelbar bekymring, at myndigheder, medier eller privatpersoner i hjemlandet direkte eller indirekte kan have interesse i at beskyldte dem for kriminelle forhold med meget store konsekvenser. DRC Dansk Flygtningehjælp mener derfor at det bør understreges, at alle de involverede myndigheder bør have for øje, at den lave tærskel for underretninger kan føre til misbrug og chikane.

I forlængelse af ovenstående, anbefaler DRC Dansk Flygtningehjælp desuden, at der sættes en kort, men rimelig frist for sagsbehandlingstiden for Udlændingestyrelsens oplysning og vurdering af sagen for at sikre, at den repatrierede person ikke lider unødvendig økonomisk last i hjemlandet, hvis det viser sig, at der ikke var grundlag for at tilbageholde reintegrationsbistanden eller

udbetalingen af den resterende del af hjælpe til repatriering. I lovforslaget bemærkes det, at det vil kræve en forholdsvis hurtig sagsbehandling i Udlændingestyrelsen at foretage vurderingen til brug for kommunens afgørelse om bortfald af den resterende del af hjælpen til repatriering. DRC Dansk Flygtningehjælp skal opfordre til at det specificeres nærmere, hvad der menes med en forholdsvis hurtig sagsbehandling, da vores erfaring er, at sagsbehandlingstiden i den type sager ofte trækker ud.

Betingelser for udbetaling af den resterende del af hjælp til repatriering

I repatrieringsloven er der ikke fastsat andre betingelser for, at den resterende del af hjælp til repatriering er forfalden til betaling udover opfyldelsen af de tidsmæssige betingelser, dvs. når der er forløbet 12 måneder fra udrejsen af Danmark eller efter fortrydelsesrettens udløb.

Ifølge lovforslaget skal den resterende del af den økonomiske hjælp til repatriering ikke komme til udbetaling, hvis en repatrieret person ikke – inden for en rimelig frist fastsat af kommunalbestyrelsen - afgiver erklæring til kommunalbestyrelsen om, hvorvidt den repatrierede person er eller har været sigtet eller tiltalt for et strafferetligt forhold, der helt eller delvist har fundet sted eller er fortsat i perioden efter kommunalbestyrelsens afgørelse om økonomisk hjælp til repatriering, eller i tilfælde af at den repatrierede person modsætter sig at afgive omtalte erklæring.

Det er vores erfaring, at der ofte er udfordringer i forbindelse med kontakten mellem kommunalbestyrelsen og den repatrierede person, og at udfordringerne går begge veje. DRC Dansk Flygtningehjælp bliver med jævne mellemrum kontaktet af repatrierede personer, der ikke kan få skabt kontakt til de relevante medarbejdere i den tidligere bopælskommune, når de har praktiske problemer i forbindelse med deres repatriering. Vi hæfter os derfor ved, at det fremgår af lovforslaget, at den resterende del af repatrieringshjælpen ikke kommer til udbetaling i tilfælde af, at kommunalbestyrelsen eller Udlændingestyrelsen ikke kan komme i kontakt med den repatrierede person med henblik på at foretage partshøring.

Ifølge Udlændinge- og Integrationsministeriets tidligere fortolkning af repatrieringsloven er det ikke en pligt for borgeren at rette henvendelse til kommunalbestyrelsen med henblik på udbetaling af anden del af repatrieringsstøtten. Den repatrierede person har ret til at modtage anden del af repatrieringsstøtten umiddelbart efter udløbet af fortrydelsesfristen/ét år efter repatrieringen. Det betyder, at retten til udbetaling af den resterende del af repatrieringsstøtte ikke fortabes, blot fordi den repatrierede person ikke kunne kontakte Kommunalbestyrelsen.

Det henvises i den forbindelse til en konkret sag fra 2013, hvor DRC Dansk Flygtningehjælp henvendte sig til Udlændinge- og Integrationsministeriet i forbindelse med en konkret repatrieringssag. I den pågældende sag blev der rejst spørgsmål om, hvorvidt der kan indfortolkes en egentlig *pligt* for borgeren til at rette henvendelse til kommunen med henblik på udbetaling af anden del af hjælpen til etablering, før vedkommende har en fordring på den, eller om retten til anden del af etableringshjælpen opstår ved udløbet af fortrydelsesfristen/et år efter repatriering, så henvendelsen til kommunen med anmodning om udbetaling blot er en teknikalitet.

Ved mail af 1. marts 2013, svarede UIM følgende på denne henvendelse:

"Ifølge repatrieringsloven er det rettighedsudløsende (i forhold til anden del af ydelsen), at fortrydelsesretten er udløbet/ at der er forløbet 12 måneder fra udrejsen af Danmark.

Der er således tale om en begunstigende forvaltningsakt, der har hjemmel i lov. Spørgsmålet er så, hvilken retsvirkning der kan tillægges en begrænsende bibestemmelse, der alene fremgår af forarbejderne. Her er det umiddelbart UIMs opfattelse, at en bibestemmelse, der i væsentlig grad indskrænker den rettighed, der følger af hovedbestemmelsen, må have hjemmel i lov, jf. Forvaltningsret, almindelige emner, 5. udgave, 2009, side 281, da alt andet vil være stærkt proportionalitetsforvrængende. En så indgribende betingelse, der er afgørende for, om en borger

har ret til en ydelse, skal være klar og tydelig for borgeren – og den betingelse mener UIM ikke kan antages at være opfyldt, når betingelsen alene fremgår af forarbejderne.

Det forhold, at det fremgår af forarbejderne, at udlændingen selv skal rette henvendelse til myndighederne, mener UIM således ikke i sig selv kan være nok til, at udlændingens krav på den tilkendte ydelse/ kommunens pligt til at udbetale anden del af etableringshjælpen bortfalder alene af den årsag, at borgeren ikke har rettet henvendelse. Heller ikke det forhold, at kommunen i den konkrete sag har aftalt, at vedkommende selv skal rette henvendelse, mener UIM ikke kan fritage kommunen for forpligtelsen. UIM vil derfor mene, at teksten i forarbejderne alene tjener som en 'lempelse' af kommunens forpligtelse til at oplyse sagen, men at en manglende opfyldelse heraf fra borgerens side omvendt ikke kan føre til, at borgernes ret til den resterende del af hjælpen til etablering bortfalder. ”

For så vidt angår forudsætningen om, at kommunalbestyrelsen skal vejlede den repatrierede person om retsvirkningen af en sådan erklæring, finder DRC Dansk Flygtningehjælp dette positivt og vil samtidig opfordre til, at det fremgår klart, at denne vejledning skal finde sted forud for repatrieringen.

DRC Dansk Flygtningehjælp anbefaler desuden, at fristen for afgivelsen af omtalte erklæring både er rimelig og specificeres i lovforslaget, så det ikke er den enkelte kommunalbestyrelse, der fastsætter den, idet det kan føre til store forskelle i sagsbehandlingen af repatrieringssager i de forskellige kommuner.

Tilbageholdelse af reintegrationsbistand

Vi finder det uforholdsmæssigt indgribende over for den repatrierede person, at udbetalingen af den månedlige reintegrationsbistand tilbageholdes, når der foreligger oplysninger, som giver grund til at antage, at den pågældende har begået alvorlig kriminalitet efter kommunalbestyrelsens afgørelse om at yde støtte. Mange borgere tillægger reintegrationsbistanden særlig stor betydning i forbindelse med beslutningen om at repatriere, da den månedlige bistand er med til at sikre et økonomisk fundament for at klare sig i hjemlandet. En tilbageholdelse af reintegrationsbistanden i kortere eller længere tid, mens sagen undersøges af de danske myndigheder, vil derfor medføre, at repatrierede personer lider stor økonomisk last, idet de netop ikke har et forsørgelsesgrundlag udover bistanden. DRC Dansk Flygtningehjælp finder derfor forslaget om at tilbageholde den månedlige reintegrationsbistand på baggrund af en antagelse yderst indgribende og opfordrer til, at der først træffes afgørelse om tilbageholdelse af reintegrationsbistand og eventuelt tilbagebetaling heraf i tilfælde hvor der foreligger en langt større sikkerhed for, at den pågældende er sigtet eller tiltalt for alvorlige kriminelle forhold i hjemlandet.

I forlængelse af ovenstående problemstilling, vil vi gerne påpege, at tilbageholdelsen af den månedlige reintegrationsbistand kan medføre, at personer med fortrydelsesret vil føle sig nødsaget til at benytte sig af denne, hvis deres reintegrationsbistand tilbageholdes i en længere periode. Vi har tidligere erfaret, at nogle repatrierede personer ønsker at benytte fortrydelsesretten i sager, hvor reintegrationsbistanden ikke er udbetalt korrekt, og den repatrierede person dermed ikke har kunnet forsørge sig selv i hjemlandet uden at gældsætte sig hos venner og familie.

Derudover bør det afklares, hvorvidt Udlændingestyrelsen vil udstede tilbagerejsetilladelse til en repatrieret person, som ønsker at fortryde sin repatriering, fordi reintegrationsbistanden tilbageholdes, medens de danske myndigheder vurderer, om denne har begået kriminelle forhold. Hvis det ikke er muligt at få udstedt en tilbagerejsetilladelse, må fortrydelsesretten anses som illusorisk, hvilket DRC Dansk Flygtningehjælp finder yderst problematisk.

Klageadgang

Vi stiller os uforstående over for, at det blot skal tilkendegives over for den repatrierede, at kommunalbestyrelsen iværksætter en tilbageholdelse af den resterende del af hjælpen til repatriering og eventuelt reintegrationsbistand. Som nævnt ovenfor er det yderst indgribende over for den repatrierede person og vi mener derfor, at kommunalbestyrelsen bør træffe en afgørelse allerede på dette tidspunkt, som kan påklages. Når vurderingen af, om den resterende del af hjælpen til repatriering skal bortfalde, er afsluttet, skal kommunalbestyrelsen derimod træffe afgørelse om at den repatrierede person ikke er omfattet af bestemmelsen og således kan få udbetalt den resterende del af hjælpen. Vi undrer os over, at kommunalbestyrelsen skal træffe en afgørelse herom, idet denne afgørelse principielt set allerede er truffet inden udrejsen og at repatrieringshjælpen i første omgang ikke kan bevilges hvis en borger på dette tidspunkt er sigtet eller tiltalt for alvorlige kriminelle forhold.

DRC Dansk Flygtningehjælp finder det yderst problematisk, at lovforslaget afskærer den almindelige klageadgang til Ankestyrelsen, hvis kommunalbestyrelsen beslutter, at den resterende repatrieringsydelse bortfalder og helt afskærer en klagemulighed vedrørende Udlændingestyrelsens vurdering, og at dette begrundes med en formodning om et meget begrænset antal sager samt at både Udlændingestyrelsens og kommunalbestyrelsens vurderinger er "objektivt prægede". Ifølge forslaget kan den repatrierede person i stedet indbringe kommunalbestyrelsens afgørelse for en dansk domstol, hvilket må betegnes som en illusorisk klageadgang for mange af de repatrierede personer, der befinder sig i deres hjemland. Netop fordi lovgiver formoder, at der vil være et meget begrænset antal sager, men at disse til gengæld vil være meget indgribende, burde der være en nemmere adgang til at klage.

DRC Dansk Flygtningehjælp ønsker at fremhæve, at det i det fremsendte lovforslag ikke er nærmere specificeret om ændringerne af repatrieringsloven vil få indvirkning på personer, der er repatrieret før den 1. februar 2021, hvor loven træder i kraft, eller hvorvidt det udelukkende gælder for personer, der repatrierer efter den 1. februar 2021. DRC Dansk Flygtningehjælp anbefaler, at dette fremgår tydeligt og at ændringerne kun kommer til at berøre personer, som repatrierer efter den 1. februar 2021, så borgeren kan få den nødvendige rådgivning af både DRC Dansk Flygtningehjælp og kommunalbestyrelsen forud for repatrieringen,

Vi vil slutteligt gøre opmærksom på, at lovforslaget pålægger kommunerne en større sagsbyrde i repatrieringssager, og det er DRC Dansk Flygtningehjælps indtryk, at det vil være vanskeligt for kommunerne at administrere yderligere sagsgange i denne type sager. I tillæg hertil skal DRC Dansk Flygtningehjælp bemærke, at repatrieringsordningen med de foreslåede ændringer og dertilhørende sagsgange gøres mere kompleks i forhold til borgerens anvendelse af den.

Venlig hilsen

Charlotte Slente

Generalsekretær

DRC Dansk Flygtningehjælp

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att.: uim@uim.dk og hanw@uim.dk vedr. j. nr. 2020-10831

Høring over lov om ændring af repatrieringsloven (Bortfald af den resterende del af hjælp til repatriering i tilfælde af alvorlig kriminalitet mv. begået efter repatriering)

Resumé

Finans Danmark takker for muligheden for at afgive høringssvar til forslag til lov om ændring af repatrieringsloven.

Finans Danmark har ikke specifikke bemærkninger til de foreslåede ændringer.

Vi vil dog fremhæve, at der med udbetalingen af repatrieringsydelse i praksis kan opstå udfordringer i forhold til efterlevelsen af andre regler, som den finansielle sektor er underlagt. Det er derfor ønskeligt, at regelgrundlaget for repatrieringsydelse behandler sammenspillet med de regler, der er gældende i relation til udbetalingen af ydelserne.

Høring over lov om ændring af repatrieringsloven

Udbetaling af repatrieringsydelse

Repatrieringsloven hjemler udbetaling af midler fra den danske stat ved repatriering, der forstås som personers frivillige tilbagevenden til deres hjemland eller tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl.

Modtagere af repatriering hjemvender ofte til lande, der kategoriseres som høj risiko og/eller er sanktionerede lande, hvorfor udbetalingen af repatrieringen kan give anledning til at iagttage forholdsregler for så vidt angår risiko for terrorfinansiering og/eller brud på internationale sanktioner. Dette gælder særligt for kunder i danske banker, der repatrierer til enten Syrien eller Iran.

**FINANS
DANMARK**

Høringssvar

27. november 2020

Dok: FIDA-1826564804-690995-v1

Kontakt Cecilie Sander Bernbom

Hvidvasklovens regler og risiko for terrorfinansiering

Ved mistanke eller ved rimelig grund til formodning for, at en transaktion, midler eller aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme skal bankerne straks iagttage særlige forholdsregler jf. hvidvaskloven. Bankerne skal undlade at gennemføre betalingen af midlerne og/eller give underretning til Hvidvasksekretariatet, og ved underretning til Hvidvasksekretariatet skal transaktionen sættes i bero.

Det vil i praksis betyde, at ved en kundes anmodning om udbetaling af repatriering, og hvor banken ikke kan afvise, at der er mistanke og/eller formodning for finansiering af terrorisme ved eksempelvis repatriering til Syrien, vil banken pga. hvidvasklovens regler ikke kunne gennemføre denne udbetaling.

Der kan også være situationer, hvor udbetaling er forhindret, hvis bankens korrespondentforbindelse - dvs. den bank/mellemformidler, der fortager overførslen videre til den repatrierende persons hjemland – ikke ønsker at bistå med at foretage overførslen pga. hvidvask- eller sanktionsreglerne.

Hvidvaskloven hjemler derudover regler om kundekendskab, herunder indhentning og løbende ajourføring af en række oplysninger om bankers kunder. Reglerne om kundekendskab bliver blandt andet skærpet, hvis kunden har tilknytning til et højrisikotredjeland. Gennemførslen af kundekendingsprocedurerne bliver udfordret, når kunden rejser til sit hjemland. Det kan være svært og ofte umuligt at opretholde den nødvendige kontakt med kunden og indsamle de nødvendige oplysninger ved udbetaling af den del af repatrieringsydelse, som er tilsigtet, at kunden skal modtage efter at have forladt Danmark.

I praksis er det uklart, hvordan beslutningsgrundlaget for udbetaling af repatriering hænger sammen med sanktionsregler og hensynene i hvidvaskloven, herunder bekæmpelse af terrorfinansiering.

Det er derfor ønskeligt, hvis der i repatrieringsloven eller dertil knyttede regler tages stilling, til hvorledes reglerne skal håndteres i forhold til anden lovgivning, som bankerne er forpligtet til at overholde ved udbetaling/overførsel af repatrieringsydelser.

Det er vigtigt, at repatrieringsloven tager højde for, at midler til repatriering ikke ender med at blive brugt til andre formål som resulterer i brud på internationale sanktioner eller terrorfinansiering. Loven bør derfor tage højde for, at de myndigheder, der står for behandling af ansøgninger om repatriering, har mulighed for at videndele og udveksle oplysninger med bankerne om repatriering. Dette er

Hørings svar

27. november 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690995-v1

både for at sikre overholdelse af hvidvasklovgivningen, men vil også være med til at sikre en bedre proces for personen, der ønsker at repatriere, da bankens nødvendige sagsbehandling af udbetalingen er en integreret del af processen om repatriering.

Med venlig hilsen

Cecilie Sander Bernbom

Direkte: 30161008

Mail: cbe@fida.dk

Hørings svar

27. november 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690995-v1

CZESLAW KOZON

ROMERSK-KATOLSK BISKOP AF KØBENHAVN
GL. KONGEVEJ 15
DK-1610 KØBENHAVN V

Udlændinge- og
Integrationsministeriet
Udsendelse
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

26. november 2020

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Bortfald af den resterende del af hjælp til repatriering i tilfælde af alvorlig kriminalitet mv. begået efter repatriering), Sagsnr.: 2020-10831

På Den katolske Kirkes vegne takker jeg for muligheden for at blive inddraget i ovennævnte høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, bortfald af den resterende del af hjælp til repatriering i tilfælde af alvorlig kriminalitet mv. begået efter repatriering.

Vi har ingen kommentarer til lovforslaget.

Med de venligste hilsner

+ Czeslaw Kozon
Romersk-katolsk biskop af København

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt til: uim@uim.dk
Cc til: hanw@uim.dk og jm@jm.dk

27. november 2020

J.nr. 2020-11-0502
Dok.nr. 286142
Sagsbehandler
Camilla Meineche

Vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af repatrieringsloven

1. Ved e-mail af 30. oktober 2020 har Udlændinge- og Integrationsministeriet anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til ovenstående udkast til lovforslag.

Datatilsynet skal i den anledning udtale følgende:

2. I udkastet § 1, nr. 6 og 7 foreslås indsat en bestemmelse i lov om repatriering om, at Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration, Udlændinge- og Integrationsministeriet, Udenrigsministeriet og politiet – uden samtykke – kan videregive oplysninger til kommunalbestyrelsen i forbindelse med en underretning om en formodning om, at der er grundlag for at træffe afgørelse om bortfald eller tilbageholdelse af den resterende del af hjælp til repatriering. Udkastet indeholder endvidere et forslag til en bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen og Udlændingestyrelsen – uden samtykke – kan udveksle oplysninger om en person i forbindelse med Udlændingestyrelsens vurdering til brug for kommunalbestyrelsens afgørelse.

Udkastet indeholder tilsvarende bestemmelser om videregivelse af oplysninger i forbindelse med kommunalbestyrelsens behandling af sager om bortfald eller tilbageholdelse af månedlig reintegrationsbistand.

Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget fremgår, at Udlændige- og Integrationsministeriet har taget stilling til forholdet til databeskyttelsesreglerne og den behandling af oplysninger, som vil ske i medfør af udkastets § 1, nr. 6 og 7. Udlændige- og Integrationsministeriet har vurderet, at behandlingen af oplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6 og 9, kan ske på baggrund af henholdsvis artikel 6, stk. 1, litra e og artikel 9, stk. 2, litra f, jf. artikel 6, stk. 1, litra e. For så vidt angår behandling af oplysninger om strafbare forhold har Udlændige- og Integrationsministeriet henvist til databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e og databeskyttelseslovens § 8, stk. 2, nr. 3.

Udlændige- og Integrationsministeriet har i udkastets bemærkninger anført, at anvendelsen af disse behandlingsgrundlag forudsætter, at der foretages en konkret vurdering i de enkelte tilfælde og sager af, om behandlingen er lovlig. Med forslaget ønsker Udlændinge- og Integrationsministeriet at skabe særskilt hjemmel til at videregive oplysninger uden den registreredes samtykke, og uden at der foretages en konkret vurdering af omstændighederne i den enkelte sag.

Datatilsynet
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
T 3319 3200
dt@datatilsynet.dk
datatilsynet.dk
CVR 11883729

3. Datatilsynet bemærker, at national lovgivning skal indrettes i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens bestemmelser, medmindre der efter forordningen kan eller skal fastsættes nationale regler.

Der er således bestemmelser i forordningen, der bestemmer, at medlemsstaterne inden for nærmere bestemte områder enten kan eller skal fastætte nationale regler.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2, at medlemsstaterne kan opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af forordningens bestemmelser om behandling med henblik på overholdelse af stk. 1, litra c og e, ved at fastsætte mere præcist specifikke krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlige og rimelige behandling, herunder for andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i kapitel IX.

Det er Datatilsynet vurdering, at de foreslåede bestemmelser om videregivelse i udkastets § 1, stk. 6 og 7, ikke fastsætter mere præcist specifikke *krav*, der sikrer lovlige og rimelige behandling. Det er derimod tilsynets vurdering, at de foreslåede bestemmelser sammenholdt med lovudkastets bemærkninger fremstår som lempelse af betingelserne for lovlige behandling af personoplysninger.

Efter Datatilsynets vurdering må det anses for tvivlsomt, om de foreslåede bestemmelser kan fastsættes inden for rammerne af det nationale råderum, jf. artikel 6, stk. 2. Datatilsynet bemærker i den forbindelse navnlig, at kravet om, at behandling af personoplysninger skal være nødvendig, ikke er medtaget i de foreslåede bestemmelser.

Datatilsynet kan endvidere henvise til afsnit 2.7.5.1 i Justitsministeriets vejledning om lovkvalitet og særligt "tjeklisten" ved udarbejdelse af nationale særregler for behandling af oplysninger omfattet af artikel 6, som fremgår af side 93, samt "tjeklisten" for udarbejdelse af nationale særregler for behandling af oplysninger omfattet af artikel 9, som fremgår af side 95.

I øvrigt bemærker Datatilsynet, at Udlændinge- og Integrationsministeriet har vurderet, at der allerede er et lovligt grundlag for at videregive personoplysningerne i de forskellige situationer, som afstedkommer af lovforslaget.

4. Datatilsynet skal endvidere henstille, at formuleringen om samtykke ("uden personens samtykke") udgår af lovtæksten. Spørgsmålet om behandlingsgrundlag, herunder baggrunden for at behandlingen kan ske uden samtykke, ses mere hensigtsmæssigt udfoldet i bemærkningerne til lovforslaget.

5. Kopi af dette brev sendes til Justitsministeriets Lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen

Camilla Meineche

Udlændinge- og Integrationsministeriet
uim@uim.dk, hanw@uim.dk
j. nr. 2020-10831

KL's bemærkninger til høring om repatrieringsloven

KL har modtaget udkast til forslag til lov om ændring af repatrieringsloven (Bortfald af den resterende del af hjælp til repatriering i tilfælde af alvorlig kriminalitet mv. begået efter repatriering) med frist for afgivelse af bemærkninger den 27. november 2020.

Ændringen vedrører den del af repatrieringsstøtten, som udbetales 12 eller 24 måneder efter udrejsen, idet der foreslås indført et nyt krav om, at den pågældende borger ikke i tiden efter udrejsen må have begået visse typer af lovovertrædelser. Lovforslaget indebærer, at kommunen forud for bevillingen af den resterende repatrieringsstøtte skal undersøge, om sådanne forhold foreligger.

Bemærkninger ift. tilbageholdelse af hjælp

KL er enig med regeringen i, repatrieringsordningen bør sikres mod misbrug.

KL mener dog, at lovforslaget pålægger kommunerne betydelige administrative opgaver i og med, at der i hver enkel repatrieringssag skal indhentes oplysninger om evt. kriminelle forhold begået i det land, vedkommende er repatrieret til, og hvis det er tilfældet, skal der indhentes vurdering fra Udlændingestyrelsen og evt. andre myndigheder.

Repatrieringssager er i forvejen administrativt tunge sager for kommunerne, og det vurderes, at der vil være tale om relativt få sager, hvor repatrieringsstøtten vil skulle bortfalde som følge af lovændringen.

Det bør derfor sikres, at der med lovændringen ikke kommer til at blive brugt unødigt mange ressourcer på de sager, der er flest af, hvor borger på vellykket vis genetablerer sig i hjemlandet.

Der savnes i den forbindelse en klar beskrivelse af det forløb for sagsbehandlingen, som kommunen forventes at foretage, når denne

Dato: 26. november 2020

Sags ID: SAG-2020-06024
Dok. ID: 3014547

E-mail: SGL@kl.dk
Direkte: 3370 3149

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 8

modtager en anmodning om udbetaling af den resterende repatrieringsstøtte. KL opfordrer til, at ministeriet indarbejder lovændringerne i vejledningen om repatriering. KL bidrager gerne til at identificere, hvad der er behov for at få uddybet i vejledningen.

KL opfordrer ligeledes til, at Udlændinge- og Integrationsministeriet sikrer, at der fra lovens ikrafttræden den 1. februar 21, findes en blanket til brug for kommunernes indhentning af oplysninger fra den repatrierede. Det kan fx være en udbygning af den allerede eksisterende blanket, som Dansk Flygtningehjælp har udarbejdet.

Bemærkninger ift. tilbagebetaling af repatrieringsstøtte

KL vurderer, at de ændrede regler omkring tilbagebetaling af repatrieringsstøtte i praksis vil have meget lille effekt, og at kommunerne sjældent vil kunne indkræve beløbet fra den repatrierede, når først dette er udbetalt.

Generelle bemærkninger

KL tager forbehold for de økonomiske konsekvenser af udkastet til lovforslag og imødeser en økonomisk forhandling.

KL har desuden en række spørgsmål, bemærkninger samt forslag af mere teknisk karakter, som er samlet i nedenstående bilag 1.

Med venlig hilsen

Henrik Thomassen

Sara Glahder Lindberg

Dato: 26. november 2020

Sags ID: SAG-2020-06024
Dok. ID: 3014547

E-mail: SGL@kl.dk
Direkte: 3370 3149

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 2 af 8

Bilag 1 til KL's bemærkninger til høring om repatrieringsloven

Indhentning af vurdering fra Udlændingestyrelsen

Det bør præciseres hvilken indgang kommunen skal benytte i forhold til at anmode om en vurdering fra Udlændingestyrelsen. I dag kan det i mange tilfælde forekomme omstændeligt at få kontakt til Udlændingestyrelsen for kommunerne. Der vurderes således i disse sager, at være behov for et udvidet samarbejde mellem Udlændingestyrelsen og kommunerne. Det understreges således, at der er behov for en præcis procedure ift. at indhente en vurdering i disse sager, hvor mange instanser er involveret og det er vigtigt, at kommunikationen imellem disse er smidig og ikke i sig selv er en administrativ byrde.

Disse sager kræver en forholdsvis hurtig sagsbehandling, og kommunerne kan ikke træffe beslutning i sagerne, før Udlændingestyrelsen har fremsendt en vurdering heraf. Dette fordrer en hurtig sagsbehandling hos Udlændingestyrelsen, for at undgå at opgaven bliver mere omfattende for kommunerne, som i mellemtiden vil skulle have kontakt til borgerne, som sandsynligvis vil rykke for udbetaling af den resterende hjælp til repatriering.

Fx er det tidsmæssige forhold mellem stk. 3 og stk. 4, i den foreslåede § 9 b, er uklar. Skal kommunen først give borger besked om tilbageholdelse, iht. stk. 3, når Udlændingestyrelsen har foretaget vurderingen iht. stk. 4, eller allerede når sagen oversendes til vurdering i Udlændingestyrelsen?

Det bør præciseres, at Udlændingestyrelsens vurdering til kommunen skal indeholde en tidsfastsættelse af det forhold, der kan begrunde at retten til den resterende støtte bortfalder, så kommunen alene skal vurdere, om dette tidspunkt ligger mellem afgørelsen om bevilling af repatrieringsstøtte og tidspunktet for anmodning om resterende støtte. Det fremgår af lovforslaget, at Udlændingestyrelsen foretager vurdering af om forhold er omfattet af den foreslåede nye bestemmelse, men at kommunen skal vurdere om den tidsmæssige betingelse er opfyldt. Det bør påhvile Udlændingestyrelsen at fastlægge de strafferetlige forhold, herunder fastlægge evt. gerningstidspunkt, som ligger til grund for udelukkelsesvurderingen.

Der bør også være en beskrevet sagsgang for, hvordan kommunerne får besked om en vurdering, også i de sager, hvor Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse om inddragelse af en

Dato: 26. november 2020

Sags ID: SAG-2020-06024
Dok. ID: 3014547

E-mail: SGL@kl.dk
Direkte: 3370 3149

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 3 af 8

opholdstilladelse og kan se af borgerens sag, at vedkommende er repatrieret.

Kommunens opgave ift. at vejlede borger inden udrejse

Det fremgår af lovbemærkningerne, at kommunen i forbindelse med indhentning af en erklæring fra den repatrierede skal vejlede om retsvirkningerne af en sådan erklæring, herunder retsvirkningerne af, at der angives urigtige eller vildledende oplysninger. Det antages dog, at borger også inden udrejse, må skulle vejledes om betingelserne for udbetaling af repatriering, herunder at den resterende del af repatrieringsstøtten blandt andet er betinget af, at der ikke er begået forhold i hjemlandet, som ville føre til en udelukkelse fra opholdstilladelse i Danmark efter Udlændingelovens § 10.

Det er i forlængelse heraf uklart, hvorvidt kommunerne har en udvidet vejledningspligt i disse sager inden borgerens udrejse. Kommunerne har som udgangspunkt ikke kompetence til at vejlede om, hvilke typer af kriminalitet, der f.eks. ville medføre bortfald af den resterende del af hjælpen.

Der savnes således en uddybning af, hvem der vejleder borgerne inden udrejse om disse betingelser og omfanget af denne vejledning. Er det Dansk Flygtningehjælp som rådgiver herom ifm. den indledende samtale med borgeren eller ligger denne vejledningsforpligtigelse hos kommunen? Og skal vejledningen f.eks. indskrives i kommunens afgørelsesbreve omkring bevillingen, så det kan dokumenteres, at borger er vejledt herom?

Indhentning af en erklæring fra borger

Det fremgår af lovforslaget, at udbetaling af den resterende del af repatrieringsstøtten er betinget af, at udlændingen efter anmodning fra kommunen erklærer ikke at være sigtet eller tiltalt for et strafferetligt forhold, der helt eller delvist har fundet sted eller er fortsat i perioden efter kommunens afgørelse om hjælp til repatriering og indtil det tidspunkt, hvor udlændingen anmoder om at få udbetalt den resterende del af hjælpen.

Kommunen skal med andre ord forud for udbetalingen indhente en erklæring fra den repatrierede. Der indhentes i dag allerede en erklæring fra borger inden udbetaling af den resterende hjælp til repatriering, hvorved borger erklærer fortsat at være bosiddende på pågældende adresse i hjemlandet samt, giver kommunen kontooplysninger til overførsel af den resterende hjælp. Disse

Dato: 26. november 2020

Sags ID: SAG-2020-06024
Dok. ID: 3014547

E-mail: SGL@kl.dk
Direkte: 3370 3149

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 4 af 8

blanketter er udarbejdet af Dansk Flygtningehjælp. Det foreslås, at disse blanketter udbygges.

Det bør præciseres, hvorvidt kommunen inden udrejse også har en vejledningsforpligtigelse i forhold til at gennemgå en blanket til brug for indhentelse af en erklæring fra borger.

Det bør på blanketten præciseres, om erklæringen fra borgeren kan fremsendes elektronisk via e-mail. Det kan ikke forventes, at borgerne har adgang til sikker mail fra deres hjemlande. Ligeledes bør det fremgå, om erklæringen kan afgives på borgerens modersmål og om borgeren skal vedlægges dokumentation for de evt. strafferetlige forhold, som den pågældende nævner i erklæringen. Det bør ligeledes præciseres, om der skal afgives oplysninger om alle strafferetlige sigtelser/tiltaler.

Der savnes også en afklaring af, om kommunerne skal sende alle sager til vurdering i Udlændingestyrelsen, hvor den repatrierede erklærer at være sigtet eller tiltalt for enhver form for strafferetligt forhold. Det lægges til grund, at alle sager bør sendes til vurdering i Udlændingestyrelsen i forhold til at undersøge om forholdene også er strafbare i Danmark og omfattet af udelukkelsesgrundene i udlændingelovens § 10.

Det fremgår af lovforslaget, at afviser den repatrierede person at afgive erklæring, eller afgives erklæringen ikke inden for en rimelig frist fastsat af kommunen, vil en sådan afvisning eller fravær af at afgive erklæringen medføre et bortfald af den resterende del af hjælpen.

Jf. nuværende praksis i mange kommuner aftales, at det er borger, der har et ansvar for at kontakte kommunen, når de skal have udbetalt den resterende hjælp til repatriering. En fastsættelse af en frist for afgivelse af en erklæring kan således virke overflødig, da anden rate som udgangspunkt ikke udbetales, før borger kontakter kommunen og fremsender en erklæring.

Hvis ministeriet ønsker en tidsfrist, vil det være hensigtsmæssigt, hvis det fremgår af lovforslaget, hvad der kan anses for en rimelig frist for fremsendelse af erklæringen.

Præcisering af kommunernes ansvar ift. afdækning af sager

Dato: 26. november 2020

Sags ID: SAG-2020-06024
Dok. ID: 3014547

E-mail: SGL@kl.dk
Direkte: 3370 3149

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 5 af 8

Det bør præciseres, hvilket ansvar kommunen har ift. at afdække om der er grundlag for at opstarte en sag om bortfald af resterende hjælp. Hvis borger selv erklærer, at der ikke har været tiltaler/sigtelser, skal kommunen så undersøge sagen videre? Der nævnes i lovforslaget som eksempel ”En anonym kilderapport eller mediedækning af en konkret sag om, at en person, der er repatrieret, har begået forhold omfattet af forslaget til § 9 b, stk. 1, vil efter omstændighederne også kunne begrunde, at den resterende del af hjælp til repatriering kan tilbageholdes.”

Dato: 26. november 2020

Sags ID: SAG-2020-06024
Dok. ID: 3014547

E-mail: SGL@kl.dk
Direkte: 3370 3149

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 6 af 8

KL lægger til grund, at det ikke forventes at være kommunens ansvar aktivt at undersøge kilder og medier nærmere i hver enkelt sag. Det bør i den forbindelse præciseres, at kommunen udelukkende skal tilbageholde den resterende støtte, hvis 1) borger selv erklærer, at der er forhold, som skal undersøges nærmere, eller 2) Udlændingestyrelsen forud for anmodningen har givet kommunen besked om, at der er forhold, som skal undersøges nærmere.

Bortfald af reintegrationsbistand og Udbetaling Danmark

Det er Udbetaling Danmark, som forestår udbetaling af reintegrationsbistand. Det ønskes præciseret på hvilket grundlag Udbetaling Danmark kan stoppe udbetaling af reintegrationsbistanden. Er det tilstrækkeligt, at kommunerne giver besked om, at der er truffet afgørelse om bortfald? I hvilket omfang skal kommunen videregive oplysninger til Udbetaling Danmark og hvor meget skal de inddrages i forbindelse med kommunens afgørelse om bortfald af reintegrationsbistanden?

Bortfald af hjælpen for den person, som et forhold henføres til

Det fremgår af lovbemærkningerne, at bortfald af hjælp til repatriering alene kan finde sted over for den person, som har begået det forhold, som kan betinge tilbageholdelse af hjælpen. Der lægges således op til, at øvrige familiemedlemmer ikke skal bøde for forhold, som alene kan henføres til personen selv.

Jf. § 7 stk. 8 i repatrieringsloven kan hjælp til repatriering dog kun ydes, når udlændingen vender tilbage til hjemlandet med den person, som vedkommende er familiesammenført til og som har dannet grundlag for opholdstilladelsen. Når kommunen tilkendegiver, at hjælpen bortfalder, vil dette være på baggrund af Udlændingestyrelsens vurdering af, at de forhold, som er begået, ville udelukke den pågældende for opholdstilladelse.

Hermed forsvinder det grundlag, som den øvrige familie har repatrieret på derfor også. Normalt vil retten til udbetaling af hjælp til den øvrige familie bortfalde, hvis referencen fx vender tilbage til Danmark.

I disse tilfælde hvor referencen i "princippet" mister opholdstilladelsen og grundlaget for repatriering ikke længere er til stede, er lovhjemlen til at fastholde retten til udbetaling for den øvrige familie dog uklar. Ministeriet bør præcisere denne hjemmel mere tydeligt i selve loven og ikke kun i lovbemærkningerne.

Udfordringer ift. tilbagebetaling af hjælpen

Det vurderes, at de ændrede regler omkring tilbagebetaling i praksis vil have meget lille effekt og at kommunerne sjældent vil kunne indkræve de opkrævede beløb fra borgerne, når først disse er udbetalt.

Når kommunen stiller et tilbagebetalingskrav, skal mulig inddrivelse herefter vurderes efter bekendtgørelse om kommunernes opkrævning af tilbagebetaling. Heraf fremgår blandt andet, at der skal ydes henstand til borgere, som modtager offentlige ydelser eller som ikke har andre indtægter.

Kommunen benytter normalt e-indkomst i forhold til at undersøge borgernes indkomstoplysninger, men når borgeren opholder sig i udlandet, vil oplysningerne ikke fremgå heraf. I disse tilfælde vil kommunen benytte sig af § 5 stk. 2 i bekendtgørelse om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik m.fl. og lave en fastsat betalingsordning på 350 kr. pr. måned.

Det er med andre ord ikke muligt for kommunen i disse tilfælde at lave en betalingsordning under konkret hensyn til, hvad den pågældende kan betale uden at komme til at mangle det nødvendige til sit eller familiens underhold, som det fremgår af forslaget.

Bortfald af tilbagebetalingskravet efter 3 år

Kommunerne står overfor den udfordring, at den nuværende lovgivning bevirker, at et tilbagebetalingskrav af repatrieringsstøtte automatisk bortfalder, hvis der ikke efter 3 år har været mulighed for at betale jf. § 9 stk. 2 i bekendtgørelse om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav.

Dato: 26. november 2020

Sags ID: SAG-2020-06024
Dok. ID: 3014547

E-mail: SGL@kl.dk
Direkte: 3370 3149

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 7 af 8

Denne problematik gælder generelt i forbindelse med tilbagevenden til Danmark såvel som ved tilfælde, hvor retten til den resterende hjælp til repatriering, som allerede er udbetalt, efterfølgende bortfalder jf. lovforslaget. Det bør således præciseres, hvordan det sikres, at kommuner ikke blot rejser et symbolsk tilbagebetalingskrav.

Det vurderes, at det på baggrund af ændringer i inddrivelsesloven fremadrettet vil blive muligt at sende tilbagebetalingskravene til Gældsstyrelsen efter en fastsat og misligholdt betalingsaftale – også selvom evt. afsendte breve fra kommunen ikke er kommet frem til borgeren i hjemlandet. Der savnes dog en nærmere uddybning fra ministeriet af, hvordan den obligatoriske tilbagebetalingspligt konkret skal håndhæves både af kommunen og Gældsstyrelsen. Fx er det uklart, hvorvidt Gældsstyrelsen i det hele taget kan inddrive denne form for gæld i udlandet og det vurderes vanskeligt at inddrive pengene i disse sager, når først de er udbetalt.

Dato: 26. november 2020

Sags ID: SAG-2020-06024
Dok. ID: 3014547

E-mail: SGL@kl.dk
Direkte: 3370 3149

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 8 af 8

Til: uim@uim.dk, hanw@uim.dk
Fra: Sine Møldrup (SIM-fb@aalborg.dk)
Titel: Høringssvar j. nr. 2020-10831.
Sendt: 27-11-2020 13:47

Vi har i Aalborg Kommune læst udkast til lovforslaget til ændring af repatrieringsloven. Vi har ikke så mange bemærkninger til lovforslaget, men ønsker dog uddybet, hvordan vi skal undersøge om en borger har været tiltalt for et strafferetligt forhold, inden vi udbetaler anden halvdel af repatrieringsstøtten. Er det meningen, at vi skal kontakte Udlændingestyrelsen, eller skal vi blot få borger til at underskrive erklæring og så stoler vi på denne erklæring. Vi ønsker uddybet, hvordan vi får borger til underskrive erklæringen, hvis borger ikke kan komme til en printer. Det er således de mere praktiske forhold, vi ønsker uddybet, for at vi som kommune kan træffe de korrekte afgørelser. Vi ønsker at en evt. overgangsordning bliver tydeligt formuleret, således, at der ikke er stor usikkerhed om, hvordan vi behandler anmodninger om udbetaling af repatrieringsstøtte for borgere, omfattet af en evt. overgangsordning.

Venlig hilsen

Sine Møldrup
konsulent

Job- og Ydelsessekretariatet
Familie- og Beskæftigelsesforvaltningen
Sønderbro 12
9000 Aalborg
Tlf. 9931 2827

www.aalborg.dk

facebook.com/aalborgkommune

www.linkedin.com/company/aalborg-kommune/

Der er 600 mio. grunde til at
melde sig ind i Aalborg Alliancen

Kommunen må efter reglerne i databeskyttelseslovgivningen kun kommunikere om fortrolige og følsomme oplysninger via sikker kommunikation. Hvis du giver os personoplysninger, bliver de registreret. Læs om dine rettigheder og hvordan vi behandler personoplysninger på www.aalborg.dk/gdpr